

December 2015,

Jarenlang zat er geen beweging meer in de stad.
Zwolle was bevroren.

De tijd kon niet meer voor- of achteruit.
Alles en iedereen was tot stilstand gekomen.

De wissels en seinen van het bewustzijn werkten niet meer.
Behoeftte aan behoud won het van verlangen naar vooruitgang.

Zwolle sliep een diepe winterslaap.

Tóen kwamen de vernieuwers naar de stad:
kunstenaars en onafhankelijke denkers, sporters, filosofen, muzikanten en verlichte
geesten. Eerst kwamen ze te voet of te paard, later met karren en koetsen, automobielen,
fietsen, bussen en treinen.

En nog weer later kwamen ze met vliegende schotels en drones. Eerst kwamen ze
schoorvoetend één voor één: in verschillende gedaanten en hoedanigheden.

Maar in de nieuwe eeuw kwamen ze als tijdreizigers met tientallen en zelfs honderden
tegelijk. Ze rekenden af met de status quo en kusten de ingeslapen provinciehoofdstad
wakker. Soms ondervonden ze weerstand of tegenwerking.

Maar ze waren niet te stoppen.

Ze veranderden de stad van binnenuit en gaven haar glans. Vastgelopen radertjes ten
tandwielen kwamen piepend en knarsend in beweging.

Ze brachten frisse geuren en kleuren naar de stad en namen nieuwe ideeën en
opvattingen mee. Ze ontregelden vaste structuren; veroorzaakten ontsparingen en
desoriëntatie. Ze hieven het onderscheid tussen heden, verleden en toekomst op.

Met hun geestdrift maakten ze de stad vitaal, levendig, tijdloos en universeel.
Sindsdien staat de tijd er niet meer stil en blijft alles in beweging.

Wim van der Beek
schrijver/kunstrecensent
onafhankelijk curator hedendaagse kunst

* Dit verhaal is speciaal geschreven en opgenomen om te beluisteren op de
Audioscopen.